

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 10 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Łosik

Protokolant: p.o stażysty Anita Grześkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2018 roku w Poznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.

o zapłatę:

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 38.038,46zł (trzydzieści osiem tysięcy trzydzieści osiem złotych czterdzieści sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lutego 2014r. do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami z opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.
2. W pozostałym zakresie powództwo o odszkodowanie w związku z koniecznością poniesienia nakładów na rewitalizację akustyczną budynku oddala.
3. Koszty postępowania poniesione przez strony przed Sądem I instancji stosunkowo rozdziela obciążając nimi pozwanego w 80%, a powoda w 20% i z tego tytułu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.836,60zł.
4. Nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu:
 - a) od powoda kwotę 973,26zł,
 - b) od pozwanego kwotę 3.893,02zł.

SSO Anna Łosik

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym do tutejszego Sądu w dniu 27 lutego 2014 roku (k. 1- 127) P. S. wniósł o zasądzenie od (...) sp. z o.o z siedzibą w P. kwoty 176.945 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Z powołaniem się na przepisy ustawy „Prawo ochrony środowiska” powód wskazał, że wartość jego nieruchomości położonych w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania uległa zmniejszeniu o kwotę 101.945 zł, nadto budynek mieszkalny wymaga rewitalizacji akustycznej, a nakłady na ten cel zamykają się kwotą 75.000 zł.

W odpowiedzi na pozew z dnia 28 marca 2014 roku (k. 136- 180) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Wyrokiem częściowym z dnia 23 marca 2016 roku (k. 895) Sąd Okręgowy, tytułem odszkodowania za utratę wartości nieruchomości w związku z utworzeniem strefy ograniczonego użytkowania, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 101.945 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 91.945 zł od dnia 27 lutego 2014 roku, od kwoty 10.000 zł od dnia 12 marca 2014 roku. Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania odsetek ustawowych od kwoty 10.000 zł żądanej

tytułem odszkodowania za utratę wartości nieruchomości za okres od dnia 27 lutego 2014 roku do dnia 11 marca 2014 roku. Apelację od wyroku złożyła strona pozwana.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 21 grudnia 2016 roku (k. 1076) oddalił apelację oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż ustalenia faktyczne poczynione dotąd przez Sąd, a stanowiące podstawę do wydania wyroku częściowego, pozostają niezienne i stanowią integralną część ustaleń faktycznych także w odniesieniu do drugiego z żądań zgłoszonych przez powoda.

Dla porządku przypomnieć należy najistotniejsze okoliczności.

Lotnisko cywilne P. - Ł. jest własnością pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P..

W dniu 30 stycznia 2012 r. Sejmik Województwa (...) podjął uchwałę nr (...) w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P. - Ł. w P..

Uchwała utworzyła obszar ograniczonego użytkowania dla lotniska P. - Ł. w P., którego zarządcą jest (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Przedmiotowa uchwała wyznaczyła zewnętrzną granicę obszaru ograniczonego użytkowania na podstawie: (1) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $LA_{eqD} = 55$ dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych; (2) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocy $LA_{eqN} = 45$ dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych; (3) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $LA_{eqD} = 50$ dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska; (4) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocy $LA_{eqN} = 40$ dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska.

Na obszarze ograniczonego użytkowania wyodrębniono dwie strefy: (1) zewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca granicą obszaru ograniczonego użytkowania, a od wewnątrz linia będąca obwiednią izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $LA_{eqD} = 60$ dB oraz dla nocy $LA_{eqN} = 50$ dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych oraz izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $LA_{eqD} = 55$ dB oraz dla nocy $LA_{eqN} = 45$ dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska; (2) wewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca obwiednią, o której mowa w pkt 1, a od wewnątrz linia biegnąca wzdłuż granicy terenu lotniska.

W uchwale wprowadzono wymagania techniczne dotyczące budynków położonych w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania w postaci: obowiązku zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynkach z pomieszczeniami wymagającymi ochrony akustycznej poprzez stosowanie przegród budowlanych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej. W uchwale wskazano, że przez odpowiednią izolacyjność akustyczną przegród budowlanych należy rozumieć izolacyjność akustyczną określoną zgodnie z Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej z uwzględnieniem poziomu hałasu powodowanego przez starty, lądowania, przeloty statków powietrznych, operacje naziemne i inne źródła hałasu związane z funkcjonowaniem lotniska, przy zapewnieniu wymaganej wymiany powietrza w pomieszczeniu, a także wymaganej izolacyjności cieplnej. Wskazano również, że przez właściwy klimat akustyczny w budynkach rozumie się poziom dźwięku zgodny z obowiązującymi Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej.

Powyższa uchwała weszła w życie w dniu 28 lutego 2012 r.

Powód P. S. jest właścicielem nieruchomości położonej w P., przy ulicy (...), stanowiącej działkę nr (...), zabudowanej jednorodinnym budynkiem mieszkalnym, dla której Sąd Rejonowy (...) w P. prowadzi księgę wieczystą (...).

Dowód: wydruk elektroniczny księgi wieczystej nr (...) (k. 21- 35), opinia biegłego sądowego J. W. (k. 1113- 1152)

Zgodnie z załącznikami nr 6b i 7b do uchwały Sejmiku Województwa (...) nr (...) z dnia 30 stycznia 2012 roku, nieruchomość powoda zabudowana budynkiem mieszkalnym znajduje się w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania lotniska P.-Ł. w P..

Dowód: opinia biegłego sądowego K. R. z dnia 24 czerwca 2015 roku dot. działek o nr (...) (k. 440- 499), opinia biegłego sądowego J. W. (k. 1113- 1152)

Przedmiotowa nieruchomość zabudowana jest budynkiem mieszkalnym w zabudowie wolnostojącej, niepodpiwniczonym, dwukondygnacyjnym, wykonanym w technologii murowanej. Na dzień wejścia w życie powołanej wyżej uchwały Sejmiku Województwa (...) stan budynku był podobny do wyżej opisanego.

Dowód: opinia biegłego sądowego K. R. z dnia 24 czerwca 2015 roku dot. działek o nr (...) (k. 440- 499)

Wartość nieruchomości powoda uległa zmniejszeniu na skutek ograniczeń w zakresie korzystania z nieruchomości wprowadzonych uchwałą Sejmiku Województwa (...) nr (...) o kwotę 101.945 zł.

Prawomocnym wyrokiem częściowym z dnia 23 marca 2016 roku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 101.945 zł tytułem odszkodowania za utratę wartości nieruchomości powoda.

Dowód: wyrok częściowy z dnia 23 marca 2016 roku wraz z uzasadnieniem (k. 895, 921- 941)

Budynek zlokalizowany na nieruchomości stanowiącej własność powoda to budynek mieszkalny jednorodzinny, wybudowany w konstrukcji tradycyjnej jako parterowy z poddaszem użytkowym. Ściany zewnętrzne wykonano jako warstwowe z cegły silikatowej (S.) oraz ceramicznej, rozdzielone warstwą styropianu gr. 3 cm plus tynki zewnętrzne i wewnętrzne. Stropodach na konstrukcji drewnianej, pokryty dachówką ceramiczną na deskowaniu i systemie olatowania, wypełnienie ocieplające wełną mineralną, od spodu folia i płyty G-K lub boazeria. Stolarka Okienna PCV.

Powyższy stan budynku istniał w dniu 28 lutego 2012 roku.

Dowód: opinia biegłego sądowego J. W. (k. 1113- 1152)

W chwili powstania obszaru ograniczonego użytkowania budynek mieszkalny wymagał nakładów rewitalizacyjnych w celu zapewnienia komfortu akustycznego szczegółowo opisanych w opinii biegłego J. W.. Wartość tych nakładów wynosi 38.038,46 zł. Przede wszystkim budynek wymaga wymiany okien oraz montażu nawiewników wentylacyjnych z tłumikiem akustycznym aby zapewnić odpowiednią wymianę powietrza w pomieszczeniach, które obsługiwane są wentylacją grawitacyjną.

Dowód: opinia biegłego sądowego J. W. (k. 1113- 1152)

Pismem z dnia 17 stycznia 2014 roku, powód wezwał pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. m.in. do zapłaty kwoty 176.945 zł, w terminie 7 dni licząc od daty doręczenia wezwania. Na kwotę tę składały się: 91.945zł tytułem odszkodowania za obniżenie wartości nieruchomości, 75.000 zł z tytułu nakładów akustycznych i 10.000zł za naruszenie dóbr osobistych. Wezwanie zostało nadane w dniu 20 stycznia 2014 roku.

Dowód: kopia przesądowego wezwania do zapłaty z dnia 17 stycznia 2014 r. (k.125-126), dowód nadania (k.127)

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Sąd dał wiarę powołanym wyżej dokumentom oraz ich odpisom i kserokopiom, albowiem nie były przez strony kwestionowane, jak również nie budziły wątpliwości Sądu. Podkreślić przy tym należy, że zgodnie z art. 244 § 1 kpc dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z kolei

w świetle art. 245 kpc dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Dokonując ustaleń dotyczących wartości nakładów akustycznych Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z dziedziny budownictwa i akustyki budowlanej J. W. z dnia 30 listopada 2017 roku, a nadto na ustnych wyjaśnieniach biegłego złożonych na rozprawie w dniu 27 lipca 2018 roku. Wyjaśnić trzeba, że pierwotnie kompleksową opinię w sprawie sporządził biegły K. R.. Pozwany zarzucił jednak, iż biegły nie ma kwalifikacji z zakresu akustyki. W istocie K. R. formalnie nie jest biegłym sądowym z dziedziny akustyki, ani akustyki budowlanej. Uwzględniając zatem zarzut pozwanego, w celu ustalenia konieczności poczynienia i wartości nakładów rewitalizacyjnych, Sąd postanowieniem z dnia 01 czerwca 2017 roku (k. 1098) dopuścił dowód z opinii biegłego z dziedziny wyceny nieruchomości, budownictwa i akustyki budowlanej J. W..

Zastrzeżenia do opinii biegłego J. W., zgłosiła jedynie strona pozwana. Na rozprawie w dniu 27 lipca 2018 roku biegły podtrzymał opinię pisemną w całości i udzielił szczegółowych odpowiedzi na pytania strony pozwanej wyjaśniając wszelkie wątpliwości.

Sąd uznał, że opinia biegłego została sporządzona w sposób jasny i rzeczowy. Biegły wskazał w oparciu o jakie źródła wydał opinię oraz jaką posłużył się metodologią. Wnioski opinii zostały przedstawione w sposób logiczny i zrozumiały. Podkreślić należy, że biegły sądowy J. W. jest rzeczoznawcą majątkowym, biegłym z dziedziny budownictwa i akustyki budowlanej co pozwala uznać, że posiada doświadczenie i wiedzę w przedmiocie objętym zakresem opinii w niniejszej sprawie. Istotne znaczenie ma fakt, że biegły od lat zajmuje się tematyką oddziaływania hałasu lotniczego na nieruchomości położone w strefach ograniczonego użytkowania.

Ostatecznie Sąd doszedł do wniosku, że nie zgłoszono takich zarzutów, które skutecznie podważyłyby prawidłowość i rzetelność opracowanej przez J. W. opinii, a wszystkie podniesione wątpliwości biegły rzeczowo i rzetelnie wyjaśnił na rozprawie. Dlatego Sąd uznał opinię za pełnowartościowy materiał dowodowy przydatny dla dokonania w sprawie istotnych ustaleń faktycznych.

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd oparł także na opinii biegłego sądowego K. R. w zakresie, w jakim biegły oszacował spadek wartości nieruchomości powodów, która została uznana za przydatną do dokonania powyższych ustaleń. Wskazać należy, że dla wydania wyroku końcowego miała ona jedynie charakter pomocniczy. Szczegółowa ocena tego dowodu została przedstawiona w uzasadnieniu wyroku częściowego i jest przez Sąd podtrzymywana.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wobec uprawomocnienia się wyroku częściowego do rozpoznania pozostawało roszczenie powoda domagającego się zasądzenia na jego rzecz kwoty 75.000 złotych tytułem odszkodowania związanego z koniecznością poniesienia nakładów na budynek dla zapewnienia komfortu akustycznego.

Podstawą prawną dla żądania pozwu jest przepis art. 129 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości jej właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę, przy czym szkoda obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości. Na konieczność zapewnienia właściwych warunków akustycznych budynków wskazują wymagania wskazane w załączniku nr 3 rozporządzenia. Zgodnie zaś z dyspozycją art. 136 ust. 3 u.p.o.ś. w razie określenia na obszarze ograniczonego użytkowania wymagań technicznych dotyczących budynków szkodą, o której mowa w art. 129 ust. 2, są także koszty poniesione w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie.

Przy dokonywaniu wykładni wskazanego przepisu należy wziąć pod uwagę, że celem uregulowań art. 129 i 136 ustawy p.o.ś. jest ułatwienie osobom poszkodowanym w wyniku wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania dochodzenia roszczeń odszkodowawczych. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy

rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić. Odszkodowanie bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, istniejący od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wpłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem (por. uchwała Sądu Najwyższego z 15 dnia listopada 2001r. III CZP 68/01, OSNC 2002, z.6, póź. 74; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 10 kwietnia 2008 r. I ACa 2/08, M.Prawn. 2010/12/692).

W niniejszej sprawie dla wykazania istnienia i wysokości szkody związanej z koniecznością zapewnienia komfortu akustycznego niezbędne było wydanie opinii przez biegłego z dziedziny budownictwa i akustyki budowlanej. Sąd ustalając istotne okoliczności sprawy, oparł się w całości na wyliczeniach biegłego J. W..

Wskazać należy, że szkoda w majątku powoda przejawiająca się w konieczności poniesienia nakładów rewitalizacyjnych powstała już w dacie wejścia w życie uchwały Sejmiku Województwa (...) z dnia 30 stycznia 2012 roku tj. w dniu 28 lutego 2012 roku. W związku z powyższym ustalając stan techniczny budynku mieszkalnego i wymagania akustyczne jakie ten budynek winien spełniać uwzględniono stan na dzień wejścia w życie w/w uchwały. Jak wskazano powyżej, w związku z usytuowaniem budynku powoda w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania lotniska Ł. w P., powód winien zapewnić właściwy klimat akustyczny w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej.

Z opinii biegłego J. W. wynika, że w najbardziej niekorzystnej 1/2 godziny w ciągu nocy w miejscu lokalizacji nieruchomości powoda na zewnątrz budynku mieszkalnego poziom hałasu równoważnego wynosi 68 dB. W związku z powyższym biegły J. W. ustalił, że w pomieszczeniach chronionych dochodzi do przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu. Celem zapewnienia odpowiedniego klimatu akustycznego na nieruchomości powoda należy zamontować nawiewniki ściennie akustyczne (...) 780 z mufą akustyczną + okap z wkładką akustyczną, aby zapewnić odpowiednią wymianę powietrza w pomieszczeniach, które obsługiwane są wentylacją grawitacyjną. Nadto na nieruchomości należy wymienić okna w jadalni, kuchni, salonie, pokoju narożnym, sypialni od strony ogrodu, sypialni od strony bocznej, sypialni narożnej oraz w łazience, na nowe o wymaganym minimalnym wskaźniku izolacyjności akustycznej.

Łączna wartość nakładów niezbędnych do poniesienia celem zapewniania właściwego klimatu akustycznego stanowi kwotę 38.038,46 zł.

Z uwagi na powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda w oparciu o podane wyżej przepisy, kwotę 38.038,46 zł, oddalając dale idące żądanie w zakresie nakładów rewitalizacyjnych.

O odsetkach ustawowych od zasądzonej należności głównej sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc, zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Roszczenie o odszkodowanie jest roszczeniem bezterminowym, a zatem staje się ono wymagalne, z uwagi na brzmienie przepisu art. 455 kc, po wezwaniu dłużnika do zapłaty.

Z załączonych do pozwu dokumentów wynika, że powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 176.954zł w piśmie z dnia 17 stycznia 2014 roku, nadanym 20 stycznia 2014 roku, zakreślając w nim 7-dniowy termin na spełnienie świadczenia. Zważyć jednak trzeba, że z treści omawianego pisma jednoznacznie wynika, że powód domagał się kwoty 75.000zł z tytułu nakładów na rewitalizację akustyczną. Pozwany nie zaprzeczył, że w dacie wniesienia powództwa roszczenie było wymagalne.

Sąd Apelacyjny, który rozpoznawał apelację od wyroku częściowego stanął na stanowisku, że zasądzenie odsetek od dnia wniesienia pozwu nie stanowi naruszenia prawa materialnego. Sąd II Instancji wskazał, że odsetki za opóźnienie pełnią również funkcje stymulującą dłużnika do spełnienia świadczenia pieniężnego, a zatem w wypadku zasądzenia odsetek dopiero od dnia wyrokowania, jak uważa apelujący (pозwany), takiej funkcji by już nie pełniły, a fakt niespełnienia przez dłużnika roszczenia, które ostatecznie zaaprobowane zostało nieprawomocnym wyrokiem, pozostawałoby dla dłużnika bez jakichkolwiek konsekwencji. Zasądzenie odsetek od daty wyrokowania mogłoby być

uzasadnione wówczas, gdyby pomiędzy datą wymagalności roszczenia, a datą wyrokowania występowała znaczna różnica w wartości nieruchomości, co w rozpoznawanej sprawie nie występowało. Oznacza to, że uzasadnione było zasądzenie odsetek na zasadach ogólnych, to jest od daty wniesienia pozwu.

Analogiczne stanowisko przyjąć należy oceniając roszczenie odsetkowe dotyczące żądania zapłaty odszkodowania za tzw. rewitalizację akustyczną budynku. W konsekwencji Sąd uznał, że odsetki ustawowe od zasądzonego na rzecz powoda odszkodowania przysługują mu od upływu terminu wskazanego w wezwaniu o zapłatę, a zatem w dacie złożenia pozwu roszczenie z pewnością było wymagalne. Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 38.038,46zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lutego 2014r. do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami z opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 100 zd. 1 kpc w zw. z art. 108 §1 kpc. Sąd o kosztach postępowania poniesionych przez strony przed Sądem I instancji stosunkowo rozdzielił obciążając nimi pozwanego w 80%, a powoda w 20%. Roszczeniem głównym w przedmiotowej sprawie było roszczenie odszkodowawcze w zakresie spadku wartości nieruchomości w kwocie 101.945zł jak i nakładów akustycznych na budynek mieszkalny w kwocie 75.000 zł, zaś roszczenie o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie było świadczeniem pobocznym.

Powód łącznie domagał się tytułem należności głównej zasądzenia na jego rzecz kwoty 176.945 zł. Sąd w wyroku częściowym z dnia 23 marca 2016 roku tytułem odszkodowania za utratę wartości nieruchomości, w związku z utworzeniem strefy ograniczonego użytkowania, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 101.945 zł. Natomiast roszczenie odszkodowawcze w zakresie nakładów akustycznych Sąd uwzględnił w kwocie 38.038,46 zł. Podsumowując Sąd zasądził na rzecz powoda z kwotę 139.983,46 zł z żądanej kwoty 176.945 zł, zatem powód wygrał niniejszy proces w 80 %.

W toku postępowania przed Sądem I instancji strona powodowa poniosła następujące koszty: 8.848 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 3.600 zł tytułem zastępstwa procesowego, 2.000 zł tytułem zaliczki na poczet opinii biegłego (k. 345), 2.500 zł tytułem zaliczki na poczet opinii biegłego (k. 897), łącznie 16.965 zł. Natomiast na koszty strony pozwanej składają się następujące wydatki 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 30 zł opłata od skargi 30 zł (k. 849), opłata od skargi 30 zł (k. 1222), łącznie 3.677 zł. O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym rozstrzygnął Sąd II instancji.

Mając na uwadze powyższe należało poniesione koszty postępowania rozdzielić stosunkowo i z tego tytułu Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.836,60 zł.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art.100 zd. 2 kpc Sąd nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu od powoda kwotę 973,26 zł, natomiast od pozwanego kwotę 3.893,02 zł, tytułem zwrotu kosztów sądowych wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Na koszty Skarbu państwa składają się następujące wydatki 7.037,13 zł tytułem wynagrodzenia biegłego K. R. za sporządzanie opinii pisemnej, 172,88 zł tytułem stawienia biegłego K. R. na rozprawie w dniu 18 listopada 2015 roku, 2.021,14 zł tytułem wynagrodzenia biegłego J. W. za sporządzenie opinii pisemnej oraz 135,13 zł tytułem jego stawienia na rozprawie, które to koszty do kwoty 4.500 zł zostały pokryte z zaliczek uiszczonych przez powoda, a pozostałą kwotę 4.866,28 zł wypłaconą ze środków SP Sąd rozdzielił stosunkowo pomiędzy strony postępowania.

Mając na uwadze powyższe na podstawie powołanych przepisów sad orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Anna Łosik